

خوانده‌شده برای رنج و زحمت و وجد و شادی: جهت قدوسیت و امید

رومیان ۵: ۸-۱

پس، چون که به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم به وساطت خداوند ما عیسی مسیح، که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به وسیله ایمان، در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم و نه این تنها بلکه در مصیبت‌ها هم فخر می‌کنیم، چون که می‌دانیم که مصیبت صبر را پیدا می‌کند و صبر امتحان را و امتحان امید را و امید باعث شرمساری نمی‌شود، زیرا که محبت خدا در دل‌های ما به روح‌القدس که به ما عطا شد ریخته شده است. زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف بودیم، در زمان معین، مسیح برای بی‌دینان وفات یافت. زیرا بعید است که برای شخص عادل کسی بمیرد، هرچند در راه مرد نیکو ممکن است کسی نیز جرأت کند که بمیرد. لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم مسیح در راه ما مرد.

امیدوارم بتوانم شما را یاری رسانم تا برای رنج و سختی کشیدن به خاطر مسیح آماده گردید. یکی از دلایلی که معتقدم باید برای رنج کشیدن به خاطر مسیح آماده باشیم این است که کتاب مقدس می‌فرماید باید آماده باشیم و دیگر اینکه شرایط امروز می‌طلبد که آماده باشیم.

آماده شدن برای رنج و سختی

دیوید بارت، پژوهشگر مبشری که «دانشنامه جهان مسیحی آکسفورد» را تهیه نموده است، سالانه، گزارشی از وضعیت مسیحیان در گوشه و کنار جهان ارائه می‌دهد. او در گزارش امسال اعلام نموده که در سال ۱۹۸۰ حدود دویست و هفتاد هزار مسیحی شهید شده‌اند که احتمالاً تعدادشان رو به افزایش خواهد بود.^۱ این ارقام هرچه باشند بحث بر سر این است که این افراد فقط به خاطر مسیحی بودن جان خود را از دست می‌دهند.

امروز، در کشور سومالی، گروه‌های مذهبی که با یکدیگر رقابت دارند ده‌ها هزار مسیحی را به عمد در انزوا قرار داده و به مناطق خاصی فرستاده‌اند تا از گرسنگی تلف شوند. تنش میان جمعیت مسلمانان و مسیحیان در نیجریه به شکلی خطرناک دامنه‌دار گشته است. میلیون‌ها مسیحی در چین و بسیاری کشورهای دیگر زندگی خود را پیوسته در خطر آزار و اذیت و زندانی شدن سپری می‌کنند.

در سرزمین خودمان، دشمنی جامعه غیر مذهبی به طور کلی و به طور خاص دشمنی نخبگان اندیشمند و صاحبان رسانه‌ها با کلیسای بشارتی و با دیدگاهی که ما بر مبنای کتاب مقدس بر آن ایستاده‌ایم، یعنی رویای عدالت و نیکویی، رو به افزایش است. اصلاحیه اول قانون اساسی آن قدر به نفع غیر مذهبیان مخالف مذهب دستکاری شده است که دیگر دور از تصور نیست که یک قاضی دلیل و برهان آورد که استفاده کلیساهای مسیحی از خدمات دولتی مثل آب و برق و فاضلاب به معنای جانبداری دولت و قوانین از مذهب و برقراری مذهب است و چه بسا خلاف قانون اساسی به حساب آید.

وقتی مخالفان سقط جنین، در مکانهای عمومی و در آرامش کامل، به عمل سقط جنین اعتراض می‌کنند، مدافعان سقط جنین به شدت به ایشان حمله‌ور می‌شوند و نه فقط آن مخالفان از هیچ‌گونه حمایت و حفاظتی از سوی پلیس برخوردار نمی‌گردند، بلکه مجرم هم شناخته می‌شوند، چنان که یک چنین موردی در شهر بوفالوی نیویورک به وقوع پیوست.

هنرمندان مشهور و نامی، آشکارا، از نام عیسی بیزارند و به آن کفر می‌گویند، حال آنکه، در دهه‌های گذشته، اگر چنین می‌کردند، از چشم مردم می‌افتادند. اما امروزه چنین عملی مورد تأیید است و یا عمدتاً به چشم نمی‌آید.

بهای آن مأموریت عظیم

همه اینها بدین معنا است که مسیحی بودن در سالهای آینده بیش از این بها خواهد داشت و به انجام رسیدن آن مأموریت عظیم به قیمت جان برخی از ما تمام خواهد شد، چنان که اکنون نیز به این بها تمام شده و همواره نیز چنین بوده است. هزار و هشتصد سال پیش، تِرتولین چنین گفت: «هر زمان که ما [مسیحیان] را قتل عام کنید، تعدادمان افزایش خواهد یافت. خون مسیحیان همچون بذر است» (دفاعیات مسیحی، ۵۰). دویست سال بعد نیز اس. تی. جروم چنین گفت: «کلیسای مسیح با ریخته شدن خون اعضایش بنا گشته است نه با ریخته شدن خون دیگران. کلیسای مسیح با تاب آوردن ظلم و ستمی که به آن روا شده است بنا گشته نه اینکه خودش ظلم و ستم روا دارد و پابرجا ماند. آزار و جفا کلیسا را رشد داده است. شهیدان تاج کلیسا هستند» (نامه ۸۲).

امروزه، در مورد کشورهایی که دسترسی به آنها محال است بسیار صحبت می‌کنیم، حال آنکه، چشم‌انداز خدا به خدمات بشارتی را تقریباً از دست داده‌ایم، گویی که خدا خدمت بشارت را امری امن و آسان مقرر داشته است. از دیدگاه کسانی که می‌دانند بشارت انجیل با آزار و جفا، زندانی شدن، و مرگ همراه خواهد بود، کشوری وجود ندارد که دسترسی به آن برایشان محال باشد. عیسی خود به روشنی فرمود که بشارت چنین پیامدهایی را در پی خواهد داشت: «شما را به مصیبت سپرده، خواهند کشت و جمیع امتها، به جهت اسم من، از شما نفرت کنند» (متی ۹:۲۴). «اگر مرا زحمت دادند، شما را نیز زحمت خواهند داد» (یوحنا ۱۵:۲۰).

تا وقتی چشم‌انداز خدا به رنج و سختی و بشارت انجیل را بازنماییم، در پیروزی فیضی که او تدبیر نموده است شادی نخواهیم نمود.

تن دادن به خدمت بشارت و برقراری عدالت اجتماعی همواره بها داشته است و همواره نیز بها خواهد داشت. در روستای میانگوی کشور نیجریه، مهمان‌سرای ویژه خدمت به مبشران و کلیسایی کوچک به نام «کِرک» وجود دارد. پشت ساختمان کلیسا، قبرستان کوچکی واقع شده که دارای پنجاه و شش قبر است که سی و سه عدد از آنها پیکر فرزندان مبشران را در خود جای داده و روی سنگ قبرها چنین نوشته شده است: «ایتیل آنولد: اول سپتامبر ۱۹۲۸ تا دوم سپتامبر ۱۹۲۸» «باربارا جی. سوانسون: ۱۹۴۶-۱۹۵۲» «الین لوییس ویتموپر: ششم مه ۱۹۵۲ تا سوم ژوئیه ۱۹۵۵» در سالهای اخیر، بشارت انجیل به نیجریه برای بسیاری از خانواده‌ها چنین بهایی در پی داشته است. چارلز وایت شرح دیدارش از این قبرستان کوچک را با جمله‌ای بسیار قدرتمند پایان می‌بخشد. او می‌گوید: «تنها راهی که می‌توانیم وجود این قبرستان در میانگو را درک نماییم این است که به یاد آوریم خدا نیز پسرش را در گستره خدمت بشارت دفن نمود.»^۲

و وقتی او را از مردگان برخیزانید، کلیسا را فرا خواند تا در همان گستره خطرناکی که آن را «تمامی جهان» نامید راه او را پیش گیرند. ولی آیا ما حاضریم پیرو راهش باشیم؟

دوم تیموتائوس ۱۲:۳ چه نقشی در زندگی ما داشته است؟

دو سال پیش، در شهر یرملوی هلند، برادر اندرو تعریف می‌کرد که در شهر بوداپست مجارستان مشغول تعلیم کتاب‌مقدس به تعداد زیادی از شبانان آن شهر بوده است که دوستی قدیمی، که کشیشی اهل رومانی بود و مدتی قبل از زندان آزاد شده بود، از راه می‌رسد و برادر اندرو از تعلیم دست می‌کشد، چرا که می‌دانست زمان زمان گوش سپردن بود.

آن کشیش اهل رومانی پس از مکثی طولانی می‌گوید: «اندرو، آیا در کشور هلند شبانی زندانی وجود دارد؟» پاسخ برادر اندرو منفی بود و آن کشیش می‌پرسد: «چرا؟» برادر اندرو لحظه‌ای فکر می‌کند و می‌گوید: «فکر می‌کنم دلیلش باید این باشد که ما از همه فرصتهایی که خدا در اختیارمان می‌گذارد استفاده نمی‌کنیم.»

سپس دشوارترین پرسش مطرح می‌شود: «اندرو، دوم تیموتائوس ۱۲:۳ چه نقشی در زندگی شما دارد؟» برادر اندرو کتاب مقدس را می‌گشاید، به آیه مورد نظر مراجعه می‌نماید و با صدای بلند شروع به خواندن می‌کند: «همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دین‌داری زیست کنند زحمت خواهند کشید.» سپس کتاب مقدس را به آرامی می‌بندد و می‌گوید: «برادر، لطفاً مرا ببخش. این آیه نقشی در زندگی ما نداشته است.»^۳

ما آن جنبه از خداپسندانه زیستن را آن قدر اهلی و دست‌آموز کرده‌ایم که به یک سری اخلاقیات و اطاعت از قانونی که خاص طبقه متوسط جامعه و بی‌ضرر و بی‌آزار است تبدیل گشته است و موجب شده تا دوم تیموتائوس ۱۲:۳ برایمان قابل فهم نباشد. این مرا می‌ترساند. من تصور می‌کنم بسیاری از ما آماده نیستیم به خاطر انجیل زحمت ببینیم. به همین دلیل است که احساس می‌کنم خوانده شده‌ام تا چهار هفته را به این موضوع پردازم که کتاب مقدس در این باره چه می‌فرماید و امروز خدا ما را به چه فرا می‌خواند.

چهار هدف رنج و زحمت بر مبنای کتاب مقدس

در هر پیغام، به یکی از این چهار هدف می‌پردازیم. ما در مورد مقصود رنج و زحمت صحبت می‌کنیم، چرا که بدیهی است هدف خدا این است که گاه به خاطر عدالت و به خاطر انجیل زحمت ببینیم. برای نمونه: «کسانی که بر حسب اراده خدا زحمت کشند جانهای خود را به خالق امین بسپارند» (اول پطرس ۱۹:۴؛ همچنین ۱۷:۳ و عبرانیان ۱۲:۴-۱۱ را نیز مشاهده نمایید).

چهار هدف رنج و زحمت که در ذهن دارم از این قرار است:

۱. هدف اخلاقی، چرا که رنج و زحمت قدوسیت و امید ما را از صافی می‌گذراند (رومیان ۱:۵-۸).
۲. هدف ایجاد صمیمیت، چرا که در رنج و زحمت رابطه ما با مسیح عمیق‌تر و دلپذیرتر می‌گردد (فیلیپیان ۳:۷-۱۴).
۳. هدف خدمات بشارتی، چرا که خدا ما را می‌خواند تا با گسترش دادن ارزش زحمات او در واقعیت رنج و زحمتی که خود متحمل می‌شویم زحمات مسیح را به کمال رسانیم (کولسیان ۱:۲۴).
۴. هدف جلال، چرا که این زحمت سبک و لحظه‌ای بار جاودانی جلال را برایمان به ارمغان می‌آورد (دوم قرنتیان ۴:۱۶-۱۸).

هدف اخلاقی (روحانی) رنج و زحمت

اکنون، به بررسی هدف اخلاقی (یا روحانی) رنج و زحمت می‌پردازیم. خدا مقرر نموده است که برای انجیل و به خاطر عدالت زحمت ببینیم، چرا که این رنج و زحمت از نظر اخلاقی و روحانی بر ما تأثیرگذار خواهد بود.

وجد و شادی در امید جلال خدا

توجهتان را به یکی از عالی‌ترین آیات در این خصوص جلب می‌نمایم: در رساله رومیان ۵:۳-۴، پس از اینکه پولس نشان می‌دهد که ما با ایمان عادل شمرده می‌شویم و به خاطر عیسی به فیض دسترسی داریم و در فیض می‌ایستیم، در آیه ۲، می‌فرماید ما مسیحیان «به امید جلال خدا فخر می‌نماییم.» دلیل اصلی شادی زندگی مسیحی این است که مشتاقانه در انتظار دیدن جلال خدا و سهم شدن در آن هستیم. امید برای جلال خدا قلب تپنده شاد بودن ما است.

پس، اگر این حقیقت دارد، پولس قاطع و بی‌چون و چرا مطلبش را در آیات ۳ و ۴ ادامه می‌دهد و می‌گوید ما در چیزهایی که امیدمان را افزایش می‌دهند نیز وجد و شادی می‌نماییم. شماری از آن دلایل از این قرارند: ما در بررسی‌مان این روند را با امید جلال خدا در انتهای آیه

۲ آغاز می‌نماییم و با امید در انتهای آیه ۴ خاتمه می‌دهیم. حال، نکته اینجا است: اگر در امید وجد و شادی می‌نماییم، در هرچه که پدیدآورنده آن امید است نیز شادی خواهیم نمود.

آنچه پدیدآورنده امید است

آیات ۳ و ۴ آنچه پدیدآورنده این امید است شرح می‌دهند: «و نه این تنها [نه تنها اینکه به امید جلال خدا وجد و شادی می‌نماییم] بلکه در مصیبت‌ها هم فخر می‌کنیم، چون که می‌دانیم که مصیبت صبر را پیدا می‌کند و صبر امتحان را [تأیید شدن را] [پدید می‌آورد] و امتحان امید را [پدید می‌آورد].»

پس ما از آن جهت در زحمات شادی نمی‌کنیم که درد یا مصیبت یا ناراحتی یا دردها را دوست داریم (ما آزارطلب نیستیم)، بلکه در زحمات شادی می‌کنیم، زیرا زحمات آنچه را که دوست داریم به بار می‌آورند، یعنی امیدی قوی‌تر و قوی‌تر، که از طریق تجربه صبر و پایداری و مورد تأیید واقع شدن حاصل می‌گردد.

خدا از رنج و سختی قومش هدفی دارد

بنابراین، درس اصلی در اینجا این است که خدا از رنج و سختی قومش هدفی دارد و آن هدف اغلب با هدف خدمتی که قوم خدا به خاطر آن زحمت می‌کشند تفاوت دارد. هدف خدمت می‌تواند بشارت به افراد مجرد در شهرتان باشد که تا به حال کلیسا نرفته‌اند یا بشارت به متخصصان و تحصیل کرده‌های ساکن حومه شهر یا بشارت به مسلمانان باشد، اما هدف خدا می‌تواند این باشد که با زندانی شدن مبشران امید بیشتری را در خادمان و مبشران به بار آورد. خدا همواره بیش از این عمل می‌کند (همان‌طور که در پیغامهای آینده خواهیم دید)، ولی برای بحث امروزمان تا اینجا کافی است.

به بیان دیگر، شاید خدا به آن طریقی که ما تصور می‌کنیم خدمت‌مان را پر بار و کارآمد نسازد. پولس در زندانی شدن‌ها، در کتک خوردن‌ها، در هنگامی که کشتی‌اش تا آستانه غرق شدن پیش رفت و در زمانی که برنامه‌ریزی‌هایش در هم می‌ریخت باید بارها و بارها با عملکرد خدا که برایش غریب بود کنار می‌آمد. خدا چطور می‌توانست چنین ناکارآمد عمل کند و بگذارد خدمت پولس این‌گونه بارها و بارها با مانع مواجه شود؟ پاسخ (که تنها پاسخ نمی‌باشد) این است: خدا در روند بشارت قومش به گمشدگان قصد نموده است تا امید و قدوسیت قومش را افزایش دهد و فقط خدا می‌داند این دو امر را به چه شکلی به تعادل برساند و آنها را به بهترین شکل پیش برد.

سه تأثیر زحمات و سختیها

حال، تأثیر زحمات و سختیها را به طور مشخص‌تر بررسی نماییم. در آیات ۳ و ۴ به سه تأثیر مشخص اشاره شده است.

۱. پایداری

نخست اینکه، زحمات و سختیها، پایداری یا صبر و شکیبایی به بار می‌آورند. البته منظور پولس این نیست که چنین امری در مورد کل مردم جهان صادق است. زحمات و سختیها بسیاری را بیزار و تلخ و خشمگین و رنجیده می‌سازد و آنها را به غرولند و شکوه و شکایت وامی‌دارد. اما برای آنانی که از روح مسیح برخوردارند تأثیرش پیوسته چنین نخواهد بود. سختیها برای ایشان صبر و شکیبایی به بار می‌آورد، چرا که ثمره روح‌القدس صبر است.

نکته اینجا است که تا وقتی رنج و سختی و به ویژه رنج و سختی به خاطر مسیح و عدالتش در زندگی‌مان رخ ننماید، به وسعت و عمق سرسپردگی‌مان به مسیح پی نخواهیم برد. تا زمانهای دشوار از راه نرسند، متوجه نمی‌شویم و واقعاً نمی‌دانیم که شاید از آن دسته

مسیحیانی بوده‌ایم که فقط در خوشی یارند و در ناخوشی رفیق نیمه‌راهند، همان دسته‌ای که عیسی در مثال زمینها در انجیل مرقس ۱۶:۴-۱۷ توصیفشان نمود.

و کاشته‌شده در سنگلاخ کسانی می‌باشند که چون کلام را بشنوند، در حال، آن را به خوشی قبول کنند و لکن ریشه‌ای در خود ندارند، بلکه فانی می‌باشند و چون صدمه‌ای یا زحمتی به سبب کلام روی دهد، در ساعت، لغزش می‌خورند.

پس پولس می‌گوید یکی از تأثیرات برجسته سختیها و زحمات این است که در قوم خدا صبر و شکیبایی و پایداری به بار می‌آورد تا که ایشان شاهد وفاداری خدا در زندگی‌شان باشند و بدانند که به راستی از آن او هستند.

۲. امتحان

این دومین تأثیری است که در آیه ۴ بدان اشاره شده است. «و [این] صبر امتحان را [پدید می‌آورد].» در زبان یونانی، این واژه به مفهوم واقعی کلمه به این معنا است: «تجربه‌آموده شدن و مورد قبول واقع گشتن.» ما می‌توانیم آن را «تأیید شدن» یا «تثبیت شدن» بنامیم.

درک این مقوله دشوار نیست. اگر زمانی که سختیها می‌آیند، در وقف و سرسپردگی‌تان به مسیح جنبش نخورید و بر ضد او نشوید، پس از گذشتن از آن تجربه برایتان بهتر ثابت می‌شود که یک مسیحی واقعی هستید، مقبول گشته‌اید، و ریاکار نیستید. درخت اعتماد خمیده گشت، اما نشکست. وفاداری و پایبندی شما آزموده شد و از آن آزمون سربلند بیرون آمدید و وفاداری و پایبندی‌تان امتحانشان را پس دادند. طلای ایمانتان از آتش گذشت و بدون ناخالصی تصفیه گشت.

چون مسیبت باشد اندر آزمونهای آتشین

فیضم بسی کافی، بود تو را تأمین

شعله گزندت نزد، کردم همی منظورت

گیردت ناخالصی، ناب کند طلایت

این دومین تأثیر زحمات و سختیها است: «تثبیت و تصفیه طلای وفاداری‌مان به عیسی.» صبر و پایداری اطمینان از مورد قبول واقع شدن را به همراه می‌آورد.

۳. امید

سومین تأثیر ناشی از آزموده شدن، قبول شدن، و تصفیه شدن است. آیه ۴: «و امتحان امید را [پدید می‌آورد].» این مهم ما را به آیه ۲ بازمی‌گرداند: «به امید جلال خدا فخر می‌نماییم.» زندگی مسیحی با امید به وعده‌های خدا در انجیل آغاز می‌گردد و این امید در پیچ و خم سختیها و مشکلات بیشتر و بیشتر می‌گردد.

مورد قبول واقع شدن امید بیشتری به بار می‌آورد، چرا که امید ما آن زمان رشد می‌کند که با آزموده شدن به واقعیت اصالت ایمانمان پی می‌بریم. کسانی که خدا را به بهترین شکل می‌شناسند آنهایی هستند که همراه با مسیح متحمل رنج و سختی می‌گردند. کسانی که در امیدشان کمترین لغزش را تجربه می‌کنند آنهایی هستند که عمیقاً آزموده شده‌اند. کسانی که با جدیت و استواری و اشتیاق بیشتری به امید جلال می‌نگرند آنهایی هستند که به خاطر زحمات و سختیها رفاه و آسایش این دنیا از آنها سلب گشته است.

وجد و شادی در امید جلال و در زحمات و سختیها

پس نخستین نکته‌ای که در این مجموعه پیغامها درباره رنج و سختی بدان اشاره می‌کنیم این است که خدا از این رنجها و سختیها هدفی دارد و آن هدف این است که به خاطر نام خودش در قومش صبر و شکیبایی به بار آورد و از طریق آن صبر و شکیبایی واقعی بودن ایمان و وفاداری ایشان به مسیح را محک زند، آن را تأیید و تصفیه نماید، و شدت امید ما را به واسطه آن آزمودن و تأیید و تثبیت نمودن قوی‌تر و عمیق‌تر سازد.

خدا به هر شکل دیگری هم که برنامه‌ریزی‌های زندگی‌مان را پیش برد امر مسلم این است که همواره هدفش را در زندگی‌مان عملی خواهد ساخت. پس بیایید به همراه پولس در امید جلال و در زحمات و سختیهایی که در راه است وجد و شادی نماییم.

^۱ خبرنامه بین‌المللی، ویژه پژوهش در خصوص خدمات بشارتی، جلد ۱۶، شماره اول، ژانویه ۱۹۹۲، صفحه ۲۷.

^۲ چارلز وایت: «فداکاریهای کوچک»، مجله مسیحیت امروز، جلد ۳۶، شماره هفتم، ۲۲ ژوئن ۱۹۹۲، صفحه ۳۳.

^۳ برگرفته از پیش‌گفتار کتاب «خواننده‌شده برای رنج و زحمت، خواننده‌شده برای پیروزی و ظفر» به قلم هربرت اشلزبرگ (پورتلند: انتشارات مالت‌نوماه، ۱۹۹۰)، صفحات ۹-۱۰.

جان پای‌پر

www.MahfeleEnjil.com